

[Samuel sen.]

Bankerne, fordi de inde mellem de smaa Øer og Holme kan fiske selv paa Uvejrstage, men det kan de ikke, naar de ligger ude paa Bankerne. Og hvilken Betydning dette vil have for de færøske Skibe, der vel i Almindelighed ikke har mere end en 20—30 Fiskedage, kan enhver forstaa.

Det samme ærede Medlem mente — saadan forstod jeg ham da —, det var underligt, at jeg ikke var glad for, at vi fik en Lov paa 5 Aar, i Stedet for at der skal lovgives for et Aar ad Gangen. Det er nu alligevel saadan, at jeg gerne vilde, der skulde lovgives for et Aar ad Gangen; saa længe de Bestemmelser, Loven indeholder, ikke er tilfredsstillende for mig, vil jeg nødig have dem fastlagt for et længere Aaremaal. Hvis vi havde faaet Regler ind i Loven, som Fiskerne hjemme hos os mente var saa gode som ønskeligt, vilde jeg ikke have noget imod, at disse Lovregler blev fastlagt for en længere Aarrække.

Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, som ellers omtalte de færøske Ønsker med stor Velvilje, hvorfor jeg takker ham, har misforstaaet mig noget. Færingehavnen egner sig fortræffeligt som Basis for Skibsfiskeri — jeg skelner nemlig mellem Skibsfiskeri og Baadfiskeri —, navnlig naar Fisken staar paa Fyllasbanke uden for Færingehavnen, men denne Havn egner sig ikke saa godt for Baadfiskeri, fordi Baadene faar for langt at sejle. Det er ganske smaa Baade med 4 Mand om Bord, og de skal saa vidt muligt ud og hjem i Løbet af et Døgn. Naar de ikke har saa lang Vej at sejle og de overhovedet træffer Fiskestimerne, kan disse Baade fyldes et Par Gange om Dagen, men naar de skal bruge 12 Timer til at sejle til og fra Fiskepladsen, gaar der alt for megen Tid tabt. Dette Tidstab vilde kunne undgaas, hvis man fik Lov til at benytte Tovkussakhavnen.

Nu hører jeg, at Tovkussakhavnens Beliggenhed er saadan, at naar man skal sejle fra Havnen til Fiskepladsen, skal man passere en Boplads. Det har jeg ikke været klar over, jeg har ikke hørt det før nu, og jeg forstaaer naturligvis godt, at med de nuværende Afspærringsforhold kan dette medføre en Vanskelighed; men jeg er glad for, at den højtærede Statsminister har sagt, at det er naturligt i et Udvalg at overveje Spørgsmaalet om Tovkussakhavnen. Den højtærede Minister mente ikke, der var meget Haab om, at vi kunde faa denne Havn til Anvendelse til Baadfiskeri, og det maa jo saa de færøske Fiskere finde sig i. Men jeg takker alligevel for, at vi kan faa Lej-

lighed til at forhandle om Spørgsmaalet, saa at jeg kan faa de Oplysninger, der taler imod at give Færingerne den Tilladelse, som de saa meget ønsker; saa kan jeg jo fortælle dem Grunden til, at deres Ønske ikke kan imødekommes.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, var det hans Hensigt med de Citater, han oplæste, at godtgøre, at afdøde Knud Rasmussen var Tilhænger af Monopolets Afskaffelse, og herom vil jeg for det første gerne sige, at det, der er optaget i Rigsdagsaarbogen for 1924—25, ikke er andet end et sammentrængt Referat af Foredraget, hvilket altid gør det noget vanskeligt at bygge paa det. Men dernæst forekommer det mig, at man, naar man vil give sig til at citere dette Foredrag, ikke bør glemme den indskudte Sætning, der staar, at fuldstændig Aabning inden for en kort Tidsfrist ansaa han for højest uheldig. Denne Sætning placerer meget tydeligt Knud Rasmussen blandt dem, der ligesom mange andre mener, at man af al Kraft skal søge at fremme Udviklingen deroppe med en Aabning for Øje, men at Tiden dertil endnu ikke er kommet.

Statsministeren (Stærning): Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen spurgte, om der er foretaget nogen Undersøgelse af Sagen, siden Knud Rasmussen holdt det her omtalte Foredrag. Loven om Grønlands Styrelse er givet i 1925, altsaa umiddelbart efter, at paagældende Foredrag blev holdt. Den Lov vil jeg anbefale det ærede Medlem at studere som Indledning til sine Studier over Grønland.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Det, mit Spørgsmaal gik ud paa, var, hvad man havde gjort med Hensyn til det Problem, som Knud Rasmussen havde rejst ved denne Lejlighed, hvor han faktisk gør sig til Talsmand for gradvis Aabning af Grønland. — Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at jeg i nogen Grad havde misforstaaet det; til Beroligelse for det ærede Medlem kan jeg sige, at andre, som var til Stede — jeg har maaske Lov til her at nævne det ærede